Lietas arhīva Nr. K29-0353-20/14
ECLI:LV:RLPT:2020:0601.11088034519.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I. JANĒVIČA
ar sekretāri V. MIĻŪNU
tulci A. BITI
piedaloties prokurorei T. MITROŠČENKOVAI
advokātam A. KRIEVAM

2020.gada 1. jūnijā
izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Lomonosova ielā 10
krimināllietu
/pers. A/ , personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 3. punkta.

Aprakstošā daļa

Tiesa konstatēja, ka /pers. A/ nodarīja tīšu vidēja smaguma miesas bojājumu, personu grupā, un proti:

2019.gada 21. februārī plkst. 20.50 /pers. A/, atrodoties dzīvoklī /adrese A/. Personu grupā ar izmeklēšanā nenoskaidrotu vīrieti vārdā /pers. B/, veica noziedzīgas darbības attiecībā pret /pers. C/. abi būdami agresīvi noskaņoti, aiz dusmām, nolūkā nodarīt /pers. C/ miesas bojājumus, /pers. A/ ar savu roku dūrēm, vienā no kurām atradās izmeklēšanā nenoskaidrots priekšmets, ne mazāk kā 3 reizes iesita /pers. C/ galvas rajonā, bet izmeklēšanā nenoskaidrota persona iesita /pers. C/ ar savas rokas dūri ne mazāk kā divas reizes.

Minēto noziedzīgo darbību rezultātā /pers. C/ tika nodarīti sekojoši miesas bojājumi: galvas sasitums ar sistu brūci kreisās uzacs rajonā, asinsizplūdums un ādas nobrāzums kreisās acs apvidū, asinsizplūdumi apakšžokļa kreisā pusē un labā aizauss rajonā, sista brūce galvas matainajā daļā, kreisā augšžokļa dobuma priekšējās , augšējās un ārējas sienas lūzumi, kreisās orbītas apakšējās un ārējās sienas lūzumi, kreisā vaiga kaula lūzums. Minēties miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi pie vidēja smaguma miesas bojājumiem, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 3. punktā.

Motīvu daļa

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ saprata celtās apsūdzības būtību un savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 3. punktā, atzina pilnībā , cietušā /pers. C/ pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju 50 *euro* apmērā, atzina un uzturēja savu pirmstiesas procesā pieteikto lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā.

Tiesa, noklausoties prokurora un aizstāvja viedokli un ņemot vērā to, ka apsūdzētais atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā un tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā /pers. A/ vainu pēc Krimināllikuma 126 .panta otrās daļas 3. punkta , un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, pieņēma lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.pantu, apsūdzētā /pers. A/ vaina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 126 . panta otrās daļas 3. punktā , pilnībā pierādīta.

Nosakot soda veidu , saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta 2. daļu , tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu , apsūdzētā personību.

Nosakot soda mēru, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta 3. daļu, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Izvērtējot apsūdzētā personību, tiesa konstatēja, ka iepriekš vienu reizi tiesāts 2017.gada 5. aprīlī ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta 3. daļas ar piespiedu darbu uz 160 stundām, sodāmība nav dzēsta (lietas lapa 216-217). No apsūdzētā vārdiem noskaidrots, ka viņam ir vidējā izglītība, neprecējies, apgādībā ir divi mazgadīgi bērni, dzimuši 2019. un 2020. gadā, strādā neoficiāli, faktiskā un deklarētā dzīves vieta ir /adrese B/.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, par /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka apsūdzētais vaļsirdīgi atzinās izdarītajā un to nožēlo, labprātīgi atlīdzināja cietušajam morālā kaitējuma kompensāciju 500 euro apmērā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. punktu, par /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka dotais noziedzīgs nodarījums veido noziedzīga nodarījuma recidīvu .

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu , /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 126. panta otrās daļas 3. punkta , atzīstams par smagu noziegumu.

Tiesa ņem vērā arī to, ka /pers. A/ izmantoja savas Kriminālprocesa likuma 21. pantā noteiktās tiesības uz sadarbību , izvēloties vienkāršāku procesu- lūdzot neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet arī no tiesu prakses *(sk. Senāta Krimināllietu departaments nolēmumus lietā Nr. SKK- 232/08).*

Nosakot soda mēru, tiesa vadās no Krimināllikuma 35.panta 2. daļas nosacījumiem, un proti, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību , atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas .

Tiesas ieskatā, noziedzīga nodarījuma recidīvs ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai Krimināllikuma panta sankcijas ietvaros. Turklāt atbildību pastiprinošu apstākļu esamība un agrākā sodāmība izslēdz Krimināllikuma 49. panta piemērošanu apsūdzētajam, kā arī izslēdz iespēju piemērot panta sankcijā noteikto minimālo sodu.

Nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā to, ka /pers. A/ iepriekš vienu reizi tiesāts par mantiska rakstura noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, sods izciests pilnībā, savu vainu atzīst, izdarīto nožēlo, izdarīts smags noziegums. Tiesa ņem vērā arī to, ka apsūdzētais ir atvainojies cietušajam, labprātīgi, vēl pirmstiesas procesā, ir atlīdzinājis morālo kaitējumu cietušajam, ir noslēdzis izlīgumu ar cietušo par zādzības izdarīšanu nelielā apmērā.

Tiesa, nosakot sodu ņem vērā Augstākās Tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Augstākās Tiesas Krimināllietu tiesu palātas 2008.gada 1. jūlija kopsapulcē apstiprinātais Sodu piemērošanas prakses apkopojums, kurā norādīts, lai novērstu noziedzīgu nodarījumu recidīvu, krimināsodam ir jābūt tādam, kas orientēts uz likumpārkāpēja sociālo adoptāciju un resocializāciju. Piemērojot sodu, svarīgi motivēt personu iegūt izglītību, profesiju, sagatavoties dzīvei sabiedrībā, jāpalīdz likumpārkāpējam saprast savas problēmas, parādīt viņam, ka viņš ir spējīgs pats tikt galā ar tām , nenodarīdams kaitējumu citām personām. Soda bardzība bieži vien nav pietiekama , lai persona atteiktos no jauna noziedzīga nodarījuma izdarīšanas. Krimināltiesiskajai represijai ir jābūt individualizētai.

Izvērtējot visus lietā konstatētos apstākļus un apsūdzētā personību, tiesa pievienojas prokurora viedoklim, ka /pers. A/ sods ir nosakāms piespiedu darbu veidā, pietuvinot maksimālai robežai. Tiesa uzskata, ka /pers. A/ nav tāda persona, kura ir labojama un pāraudzināma vienīgi izolējot to uz kādu laiku no sabiedrības. Tiesa atzinīgi vērtē apsūdzētā centienus pirmstiesas procesā veikt visu iespējamo, lai mazinātu cietušajam ar savu prettiesisko rīcību nodarīto kaitējumu, proti, noslēdza izlīgumu ar cietušo par mazāk smaga nozieguma izdarīšanu, atvainojās par sagādātajām ciešanām , atlīdzināja cietušajam nodarīto morālo kaitējumu. Tas viss norāda uz to, ka /pers. A/ ir izpratis savas rīcības prettiesisko raksturu.

No lietas materiālos esošā Sodu reģistra izziņas izriet, ka /pers. A/ piespriestais sods, piespiedu darbs, tā neizciestā daļa ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 7. maija lēmumu tikai aizstāta ar 21 īslaicīgas brīvības atņemšanas dienu, kas varētu liecināt par to, ka pastāv augsta riska pakāpe šī sprieduma izpildē. Tomēr tiesa uzskata, ka spriedumā augstāk norādītās ziņas par apsūdzētā personību liecina par to, ka viņš neizvairīsies no piespriestā soda izpildes, tādā veidā attaisnojot tiesas uzticību.

Tiesa uzskata, ka nosakot /pers. A/ sodu piespiedu darbu veidā, tas disciplinēs apsūdzēto, turklāt viņa uzvedību piespiedu darba veikšanas laikā kontrolēs Valsts probācijas dienesta amatpersonas. Bez tam, tiesa ņem vērā to, ka ,nosakot sodu piespiedu darbu veidā, apsūdzētais tiks iesaistīts sabiedrībai nepieciešamos darbos bez atlīdzības , tādējādi dodot iespēju atlīdzināt nodarīto kaitējumu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesas ieskatā /pers. A/ nav nosakāms naudas sods, jo apsūdzētais oficiāli algotu darbu nestrādā. Bez tam, kā tiesas sēdē tika nodibināts, viņa apgādībā atrodas divi mazgadīgi bērni un naudas soda samaksa var būtiski pasliktināt apgādībā esošo personu stāvokli.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā lietā konstatētos vairākus atbildību mīkstinošos apstākļus un vienu atbildību pastiprinošu apstākli.

Tiesā netika iesniegti pierādījumi tam, ka /pers. A/ sava veselības stāvokļa dēļ nevar strādāt piespiedu darbus. Uz tādiem nenorādīja ne pats apsūdzētais, ne arī viņa aizstāvis.

Dotajā kriminālprocesā cietušais /pers. C/ pieteica materiālā kaitējuma kompensāciju 50 *euro* apmērā.

Kriminālprocesa likuma 22.pants nosaka, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, tiek garantētas iespējas materiālās kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai un savukārt Kriminālprocesa likuma 351.panta ceturtā prim daļa nosaka, ka kompensācijas pieteikumu izskata neatkarīgi no cietušā klātbūtnes.

Tiesa nevar pievienoties prokurores viedoklim, ka pieteiktā kaitējuma kompensācija ir pamatota un apmierināma.

Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmā daļa nosaka, ka cietušajam ir jāpamato par mantisko zaudējumu pieprasītās kompensācijas apmērs.

Cietušais norādīja savās liecībās to, ka 50 *euro* tie ir ārstēšanas izdevumi, taču nekādi dokumenti vai čeki viņam nav saglabājušies (lietas lapa 120). Lai gan apsūdzētais pilnībā atzina pieteikto kaitējuma kompensāciju, tomēr tiesa uzskata, ka tikai apstāklis, ka apsūdzētais atzīst šo summu, nevar būt par pamatu materiāla zaudējuma apmierināšanai. Cietušajam ar likumu ir uzlikts pienākums pierādīt zaudējumu pamatojumu, ko cietušais nav izdarījis.

Tiesa izskaidro cietušajam, ka, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353.panta otro daļu, kaitējuma kompensāciju tiesa nenosaka un kaitējuma atlīdzināšana notiek civiltiesiskā kārtībā.

Tiesa atzīst, ka pamatota un apmierināma ir Juridiskās palīdzības administrācijas pieteiktā kompensācija, kas tika izmaksāta cietušajam 575 *euro* apmērā.

Dotajā kriminālprocesā /pers. A/ netika piemērots drošības līdzeklis. Tiesa uzskata, ka arī nav pamata piemērot līdz sprieduma stāšanas likumīgā spēkā kādu no drošības līdzekļiem, jo nav pamata uzskatīt, ka apsūdzētais izvairīsies no sprieduma izpildes.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un vadoties no Kriminālprocesa likuma 511., 512., 527., 528., 530. pantiem, tiesa

N O S P R I E D A :

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 3. punktā un sodīt ar piespiedu darbu uz 200 (divi simti) stundām.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133.panta pirmo daļu, /pers. A/ ir pienākums 10 darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanas dienas pieteikties soda izciešanai Valsts probācijas dienestā pēc savas dzīves vietas.

Cietušā /pers. C/ pieteikto materiāla kaitējuma kompensāciju 50 *euro* apmērā, nenoteikt, izskaidrojot tiesības celt prasību civiltiesiskā kārtībā.

Piedzīt no /pers. A/ par labu valstij 575 *euro* (pieci simti septiņdesmit pieci *euro*), ko izmaksāja Juridiskās palīdzības administrācija, iemaksu veicot sekojošā kontā: Saņēmējs Valsts kase, reģistrācijas Nr. 90000050138, konts LV68TREL1060001239300, saņēmējs: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķis: Valsts kompensācijas summas izmaksa.

Dokumentu- CD disku- atstāt pie krimināllietas materiāliem.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību vai protestu daļā par noteikto sodu, kaitējuma kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesuāliem pārkāpumiem, iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības datums ir 2020.gsada 26. jūnijs.

Tiesnese I.Janēviča